

בבית המשפט העליון

בש"פ 1362/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רועי פרץ

בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך ישיבה: 28.2.2019

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיב: עו"ד מארון אבו נסאר

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), החל מיום 3.3.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 1099-06-18 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

1. ביום 3.6.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו הצתת בית כנסת במרכז הרפואי 'העמק' בעפולה. על פי עובדות כתב האישום, המשיב שילח אש בפרוכת ארון הקודש. כתוצאה ממעשיו עלו הפרוכת ודלתות ארון הקודש באש ונגרם לבית הכנסת נזק רב. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. ביום 4.7.2018 קיים בית המשפט המחוזי דיון בבקשה, במסגרתו הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב אשר לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר. במהלך הדיון הסכים בא-כוח המשיב למעצר עד תום ההליכים וביקש כי תיקבע ישיבת גישור מוקדם

ככל האפשר. לנוכח האמור הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. כאמור לעיל, המבקשת מעוניינת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים. לשיטתה, נשקפת מסוכנות מן המשיב הנלמדת ממעשיו. האש שהוא שילח בבית הכנסת כובתה אך בשל התערבות כוחות הכיבוי שנקראו למקום, ואילולא עשו כן קשה להפריז בנזק שעשוי היה להיגרם. המבקשת אף הפנתה לתסקירי שירות המבחן וחוות הדעת הפסיכיאטריות אשר הוגשו בעניינו של המשיב, מהם עולה כי הוא מתקשה לתפקד, מתנהג בצורה בלתי צפויה וקיים סיכון בלתי מבוטל להישנות של מעשים דומים מצדו. באשר לקצב התקדמות ההליך נטען כי העיכובים בו נבעו מבקשות דחייה מצד בא-כוח המשיב וזאת לצורך עריכת חוות דעת של מומחים מטעמו. כן צוין כי בטווח הזמן הקרוב צפוי הפסיכיאטר המחוזי להגיש חוות דעת עדכנית בעניינו של המשיב.

3. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי הטעם לעיכובים בניהול התיק רובץ לפתחה של המבקשת. לדבריו, במשך חודשים ארוכים לא נקבעו ישיבות בתיק. כמו כן, מועדי ההוכחות נקבעו לחודש יוני 2019, לאחר תום הארכת המעצר המבוקשת כעת ובחלוף שנה ממועד מעצרו של המשיב. לטענתו, המשיב אינו בריא בנפשו, אינו נושא באחריות משפטית למעשיו ואינו מסוגל לעמוד לדין (על כך גם הגיש חוות דעת פסיכיאטרית מטעמו מיום 8.2.2019). כמו כן, כפי הידוע לו, ניתנה חוות דעת מעודכנת על ידי הפסיכיאטר המחוזי על אודות מצבו הנפשי של המשיב, אך חוות דעת זו טרם הגיעה לידיו. בנסיבות אלה, המשיב שווה מזה תשעה חודשים בתנאי מעצר ללא הצדקה.

4. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים בעל-פה בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח (13.9.2018)). בענייננו השתכנעתי כי נשקפת מסוכנות מן המשיב וכי אין מנוס ממעצרו בשלב זה.

5. בשים לב לאמור, אין מקום לעת הזאת להורות על שחרורו של המשיב. לצד זאת, יש צדק בדברי בא-כוח המשיב כי ההכרעה בתיק העיקרי איננה מורכבת וקיימת גם היתכנות כי ייקבע שהמשיב אינו כשיר כלל לעמוד לדין. כמו כן, קיים קושי בכך שמועדי ההוכחות נקבעו כאמור לאחר תום הארכת המעצר המבוקשת (לימים 3.6.2019 ו-6.6.2019). על כן, בית המשפט המחוזי מתבקש לעשות כל אשר לאל ידו כדי להקדים

את שמיעת הראיות, באופן שפרשת שמיעת הראיות תסתיים בתוך מועד הארכת המעצר הנוכחית, הכל כמובן בכפוף לאילוצי יומנו. באופן זה יימצא איזון נאות בין בירור המשפט לבין הפגיעה בחירותו של המשיב. במידה שלא יעלה בידי בית המשפט המחוזי להקדים את שמיעת הראיות, שמורה למשיב הזכות לעתור לעיון חוזר בהחלטת מעצרו לפני בית המשפט המחוזי.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 3.3.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 1099-06-18 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באדר א' התשע"ט (28.2.2019).

שׁוֹפֵט